

บทที่ 7

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองชักนำให้เกิดการติดเชื้อใน T. vaginalis สายพันธุ์ที่ 18, 23 และ 29 โดยการใส่ยาเมโทรไนดาโซลและยาทีไนดาโซล พบว่า

1. T. vaginalis ทั้งสามสายพันธุ์จะถูกเหนี่ยวนำให้เกิดการติดเชื้อขึ้นได้ ที่ระดับความเข้มข้นของยาทั้งสองชนิดที่ 0.015 และ 0.02 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ในระยะเวลา 20 วัน และ 30 วัน และแต่ละสายพันธุ์จะมีคุณสมบัติในการถูกชักนำให้เกิดการติดเชื้อไม่เท่ากัน

2. ยาทั้งสองชนิดคือ เมโทรไนดาโซลและทีไนดาโซล จะมีประสิทธิภาพในการชักนำให้เกิดการติดเชื้อใน T. vaginalis ได้ต่างกัน โดยที่ยาเมโทรไนดาโซลจะมีประสิทธิภาพในการชักนำให้เกิดการติดเชื้อสูงกว่า

3. การติดเชื้อของ T. vaginalis จะเห็นได้อย่างชัดเจนขึ้น เมื่อ T. vaginalis ผ่านการชักนำเป็นระยะเวลานานและใช้ความเข้มข้นของยาสูงขึ้น

4. การติดเชื้อใน T. vaginalis จากการทดลองนี้ จะไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อได้นำมาเพาะเลี้ยงเชื้อปกติเป็นเวลา 2 เดือน